

SESSION 2025

**CAPES
CONCOURS EXTERNE**

**SECTION : LANGUES RÉGIONALES
CATALAN**

**ÉPREUVE ÉCRITE DISCIPLINAIRE
PORTANT SUR LE CATALAN
COMPOSITION - THÈME ET/OU VERSION**

Durée : 6 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Il appartient au candidat de vérifier qu'il a reçu un sujet complet et correspondant à l'épreuve à laquelle il se présente.

Si vous repérez ce qui vous semble être une erreur d'énoncé, vous devez le signaler très lisiblement sur votre copie, en proposer la correction et poursuivre l'épreuve en conséquence. De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, vous devez la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Conformément au principe d'anonymat, votre copie ne doit comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé consiste notamment en la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de la signer ou de l'identifier. Le fait de rendre une copie blanche est éliminatoire.

Tournez la page S.V.P.

A

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

▪ **Concours externe du CAPES de l'enseignement public :**

Concours

E	B	E
---	---	---

Section/option

0	4	4	2	E
---	---	---	---	---

Epreuve

1	0	1
---	---	---

Matière

9	3	9	5
---	---	---	---

L'épreuve comporte deux parties que le candidat abordera selon l'ordre de son choix :

- La composition en catalan
- La traduction (version et thème)

1- Composition

Analitzant els documents següents i ajudant-vos amb la vostra coneixença de la cultura catalana, elaboreu una reflexió sobre una problemàtica relacionada amb la temàtica «Art i poder».

Document A: Carla Simón, Arnau Vilaró, *Alcarràs*, Barcelone, La Magrana, 2022, p. 190-192.

Document B: Simona Gay, «Vinya perduda», in *La Gerra al sol*, Barcelona, Barcino, 1965.

Document C: Ponç Pons (Menorca), «Filius insulae», *Flames escrites / Llamas escritas* de Ponç Pons, Madrid, Calambur, 2005, p. 126.

Document D: Antoni Miró (Comunitat Valenciana), *Parc Natural* (Sèrie *Vivace*), Acrílic / llenç, 200 × 200cm, Col·lecció Bancaixa, València, 1993.

Document A

1 ESCENA 95: EXTERIOR - CAMPS DE PRESSEGUERS – ALBADA

Els primers rajos de sol ja han sortit. El cel està tenyit d'una explosió de roses, porpres i taronges oferint un autèntic espectacle de bellesa. Acompanyat de la vaca Margarita, el

5 Padrí travessa els camps de presseguers. En la llunyania, s'albira el mas.

Xof! Xof! Xof! El Padrí mira a terra. Els camps de presseguers estan inundats d'aigua. Sobretot el que hi ha a prop de la segla: un camp d'arbres petits que estan en ple creixement.

10 ESCENA 96: EXTERIOR – ESTABLE / MAS CARA NORD – DIA

A fora de l'estable, el Padrí, la Mariona i l'Iris celebren que la vaca hagi tornat. La Mariona acaricia l'animal mentre l'Iris li dona herba perquè se la mengi.

15 La Dolors surt del mas amb el mòbil a la mà. Mira la zona on hi ha els cotxes aparcats. No troba el que busca i sospira preocupada.

20 DOLORS
Mariona, has vist el Roger?
(*La Mariona nega amb el cap*)
I tu Rogelio, no has vist el Roger?

El Padrí nega amb el cap. La Mariona observa la seva mare i es posa seriosa. La Dolors

25 marca un número al telèfon. Nerviosa, espera resposta. Ningú contesta.

ESCENA 97: INTERIOR – COTXE PADRÍ – DIA

La Dolors condueix accelerada pels camins del mas. La ràdio està engegada. L'apaga d'un

30 cop. Sembla nerviosa, s'acosta molt al volant per controlar millor la conducció.

ESCENA 98: EXTERIOR – PANTÀ – DIA

La Dolors ha aparcats al camí del pantà. Està asseguda dins del cotxe, pensativa. Mira per la

35 finestra. Finalment, es decideix. Obre la porta i surt.

La Dolors observa el sorral: hi ha desenes de plaques solars instal·lades. Passa un núvol i les plaques es mouen com els gira-sols quan busquen el sol.

40 Els treballadors de Solar Ponent estan instal·lant una de les plaques. Entre ells hi ha el Cisco. La Dolors observa com treballa concentrat. Sospira. Quan el Cisco aixeca la mirada, fa cara d'entendre que ha passat alguna cosa.

ESCENA 99: EXTERIOR – DISCOTECA FLORIDA – DIA

45 Un enorme os de peluix rosat s'apropa a poc a poc. És el Roger qui el porta, acompanyat del Vigilant de la discoteca. El Roger fa mala cara, va drogat i li costa coordinar els moviments.

A l'aparcament hi troba el Cisco, l'espera assegut al capó del seu Renault de color festuc. El Roger mira el seu tiet fixament als ulls. El Cisco dibuixa un petit somriure de reconciliació.
[...]

Document B

Vinya perduda

- 1 Era tan clara en l'alzinar
aquella vinya de muntanya,
on tot l'hivern salvatjum
prenia el sol!
- 5 Tot just si treia la rabassa
el seu primer caparró verd,
la gent del bosc, cueta curta
morro gormand, orella al vent,
se n'empassava de valent
- 10 el brotim tendre.
Vinga el setembre
perdiu i gaigs
d'un bé de Déu s'apoderaven.
Era la vinya dels ocells...
- 15 Els pocs raïms que s'hi oferien,
la carinyana, el malsavia,
els gatimells
de moscat negre i de blanqueta,
espigolats en un matí
- 20 ja se'ls enduia la carreta.

- El matxo vell
pels mals camins sotraguejant
descarregava
- 25 semals de flaires
en el comall d'alzines fosques
.....

- Vinya perduda...
- 30 estada inútil
hi farà el sol.
La seva falda encara closa,
ara és un camp d'estepes rosa.
El gaig golut,
- 35 la perdiu roja,
han de cercar per tot el bosc,
grans de ginebra i cireres d'arboç.

Document C

Filius insulae

Facit indignatio versum
Juvenal

- 1 Sóc al bosc de S'Artiga i és hivern
Fa fred
M'he llevat les sabates
Ara escric caminant descalç entre el pinar
- 5 Així sent bé la terra
L'antiga i aspra terra endogalada
Dels avis dels besavis dels meus avis
Hi ha xalets il·legals
Hi ha dos gossos que borden
- 10 Amargats amb lladrucs de pell negra i piscina
Hi ha un citròen tirat
una moto una cuina
un sofà (no mentesc!)
un be mort i un somier
- 15 Jo volia només fer un poema bucòlic
Escriure És bell el camp entre els turons de l'illa
Cal que cremi els records d'uns paratges de falla
No sé viure sotmès ni amb mirada turista
Al pou sec hi ha enderrocs però brillen els brucs
- 20 Som indignes del do d'haver estat menorquins

Document D

2- Traduction

a. Version

ESCENA 95: EXTERIOR - CAMPS DE PRESSEGUERS – ALBADA

Els primers rajos de sol ja han sortit. El cel està tenyit d'una explosió de roses, porpres i taronges oferint un autèntic espectacle de bellesa. Acompanyat de la vaca Margarita, el Padrí travessa els camps de presseguers. En la llunyania, s'albira el mas.

Xof! Xof! Xof! El Padrí mira a terra. Els camps de presseguers estan inundats d'aigua. Sobretot el que hi ha a prop de la segla: un camp d'arbres petits que estan en ple creixement.

ESCENA 96: EXTERIOR – ESTABLE / MAS CARA NORD – DIA

A fora de l'estable, el Padrí, la Mariona i l'Iris celebren que la vaca hagi tornat. La Mariona acaricia l'animal mentre l'Iris li dona herba perquè se la mengi.

La Dolors surt del mas amb el mòbil a la mà. Mira la zona on hi ha els cotxes aparcats. No troba el que busca i sospira preocupada.

DOLORS

Mariona, has vist el Roger?
(*La Mariona nega amb el cap*)
I tu Rogelio, no has vist el Roger?

El Padrí nega amb el cap. La Mariona observa la seva mare i es posa seriosa. La Dolors marca un número al telèfon. Nerviosa, espera resposta. Ningú contesta.

Carla Simón, Arnau Vilaró, *Alcarràs*, Barcelone, La Magrana, 2022, p. 191.

b. Thème

On était aux premiers jours d'octobre. Il y avait du brouillard sur la campagne. Des vapeurs s'allongeaient à l'horizon, entre le contour des collines ; et d'autres, se déchirant, montaient, se perdaient. Quelquefois, dans un écartement des nuées, sous un rayon de soleil, on apercevait au loin les toits d'Yonville, avec les jardins au bord de l'eau, les cours, les murs, et le clocher de l'église. Emma fermait à demi les paupières pour reconnaître sa maison, et jamais ce pauvre village où elle vivait ne lui avait semblé si petit. De la hauteur où ils étaient, toute la vallée paraissait un immense lac pâle, s'évaporant à l'air. Les massifs d'arbres, de place en place, saillaient comme des rochers noirs ; et les hautes lignes des peupliers, qui dépassaient la brume, figuraient des grèves que le vent remuait.

À côté, sur la pelouse, entre les sapins, une lumière brune circulait dans l'atmosphère tiède. La terre, roussâtre comme de la poudre de tabac, amortissait le bruit des pas ; et, du bout de leurs fers, en marchant, les chevaux poussaient devant eux des pommes de pin tombées.

Rodolphe et Emma suivirent ainsi la lisière du bois. Elle se détournait de temps à autre, afin d'éviter son regard, et alors elle ne voyait que les troncs des sapins alignés, dont la succession continue l'étourdissait un peu. Les chevaux soufflaient.

Gustave Flaubert, *Madame Bovary*, Paris, Folio, p. 214 (1ère édition : 1857)